

ΕΤΟΣ 68ον

2 Φεβρουαρίου 2020

ΑΡΙΘ. ΦΥΛ. 5 (3479)

ΠΟΙΟΣ ΕΙΝΑΙ Ο ΧΡΙΣΤΟΣ

Ένα από τα μεγάλα έρωτήματα πού απασχόλησαν και απασχολούν την ανθρωπότητα είναι αυτό πού έχει νά κάνει μέ τό ποιός άληθινά είναι ο Χριστός. Τό έρωτήμα αυτό τό έθεσε πρώτος ο ίδιος ο Κύριος στους μαθητές Του: «Έσείς ποιός ήέτε οτι είμαι;» (Μαθ. 16,14-15). Τό έρωτήμα έπαναλαμβάνεται. Οι άνθρωποι τόν θεωρούν μία ξεχωριστή προσωπικότητα, πού δίδαξε την άγάπη και προσέφερε κοινωνικό έργο στον κόσμο, ίδρυσε μία θρησκεία, από την όποία ο άνθρωπος λαμβάνει παρηγοριά στις δύσκολες στιγμές της ζωής του, χάρεται έθιμα και παραδόσεις, λαμβάνει οικονομική και κοινωνική βοήθεια και συμπαράσταση. Κάποιοι θεωρούν ότι ο Χριστός και η Έκκλησία είναι κατάλοιπα ενός παρελθόντος, τό όποιο άφορά στην ιδιωτική ζωή του καθενός και δέν πρέπει η Πολιτεία νά στηρίζει.

Ο Θεάνθρωπος

Γιά έμας όμως ο Χριστός ήταν, είναι και θα είναι παρών. Αν θέλουμε νά πιστεύουμε σ' αυτόν, καλούμαστε νά θυμόμαστε τρία σημεία της δικής του ταυτότητας, τά όποία τόν καθιστούν, κατά τόν λόγο του Συμεών του Θεοδόχου στην Ύπαπαντή, «σημείον αντιλεγόμενον» (Λουκ. 2,34). Τό ίδιο και όσους τόν ακολουθοούν.

Τό πρώτο ότι ο ίδιος είναι ο Θεάνθρωπος. Αυτό σημαίνει ότι η ανθρώπινη φύση μας κοινωνεί μέ τή Θεία στό πρόσωπό του. Δέν πιστεύουμε σέ μία ιδέα, σέ ένα κήρυγμα, σέ μία διδασκαλία για τόν Θεό, αλλά στον ίδιο τόν Θεό πού είναι πρόσωπο, προσέλαβε την ανθρώπινη ύπόσταση και μάς οδηγεί στη θέωση, στην αιώνια κοινωνία μαζί του στη ζωή της Έκκλησίας. Για νά γίνει όμως αυτός ο δρόμος βίωμα, χρειάζεται νά νικήσουμε τους πειρασμούς της λογικής και των αισθήσεων. «Δέν βλέπω τόν Θεό». «Ο Θεός είναι δημιούργημα του ανθρώπινου νοού». Είναι δύο προτάσεις πού έκπορεύονται από τά στόματα

ΤΟ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ (Λουκ. β' 22-40)

Ἡ παρουσίαση τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ στὸν ναό

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἀνήγαγον οἱ γονεῖς τὸ παιδίον Ἰησοῦν εἰς Ἱερουσόλυμα, παροσῆσαι τῷ Κυρίῳ, καθὼς γέγραπται ἐν νόμῳ Κυρίου· ὅτι «πᾶν ἄρσεν διανοῖγον μήτραν, ἅγιον τῷ Κυρίῳ κληθήσεται», καὶ τοῦ δοῦναι θυσίαν, κατὰ τὸ εἰρημένον ἐν νόμῳ Κυρίου, ζευγὸς τρυγόνων, ἢ δύο νεοσσούς περιστερῶν. Καὶ ἰδοῦ, ἦν ἄνθρωπος ἐν Ἱερουσαλὴμ ᾧ ὄνομα Συμεών, καὶ ὁ ἄνθρωπος οὗτος δίκαιος καὶ εὐλαβής, προσδεχόμενος παράκλησιν τοῦ Ἰσραήλ, καὶ Πνεῦμα ἅγιον ἦν ἐπ' αὐτόν· καὶ ἦν αὐτῷ κερηματισμένον ὑπὸ τοῦ Πνεύματος τοῦ ἁγίου, μὴ ἰδεῖν θάνατον πρὶν ἢ ἴδῃ τὸν Χριστόν Κυρίου. Καὶ ἦλθεν ἐν τῷ Πνεύματι εἰς τὸ Ἱερόν, καὶ ἐν τῷ εἰσαγαγεῖν τοὺς γονεῖς τὸ παιδίον Ἰησοῦν, τοῦ ποιῆσαι αὐτοὺς κατὰ τὸ εἰθισμένον τοῦ νόμου περὶ αὐτοῦ, καὶ αὐτὸς ἐδέξατο αὐτὸ εἰς τὰς ἀγκάλας αὐτοῦ, καὶ εὐλόγησε τὸν Θεόν, καὶ εἶπε· Νῦν ἀπολύεις τὸν δούλον σου, Δέσποτα, κατὰ τὸ ῥημά σου, ἐν εἰρήνῃ, ὅτι εἶδον οἱ ὀφθαλμοί μου τὸ σωτήριόν σου, ὃ ἠτοίμασας κατὰ πρόσωπον πάντων τῶν λαῶν· φῶς εἰς ἀποκάλυψιν ἐθνῶν, καὶ δόξαν λαοῦ σου Ἰσραήλ. Καὶ ἦν Ἰωσήφ καὶ ἡ Μήτηρ αὐτοῦ θαυμάζοντες ἐπὶ τοῖς λαλουμένοις περὶ αὐτοῦ. Καὶ εὐλόγησεν αὐτοὺς Συμεών, καὶ εἶπε πρὸς Μαριὰμ τὴν Μητέρα αὐτοῦ· Ἴδοῦ, οὗτος κείται εἰς πᾶσιν, καὶ ἀνάστασιν πολλῶν ἐν τῷ Ἰσραήλ, καὶ εἰς σημεῖον ἀντιλεγόμενον· καὶ σοῦ δὲ αὐτῆς τὴν ψυχὴν διελεύσεται ῥομφαία, ὅπως ἂν ἀποκαλυφθῶσιν ἐκ πολλῶν καρδιῶν διαλογισμοί. Καὶ ἦν Ἄννα προφῆτις, θυγάτηρ Φανουήλ, ἐκ φυλῆς Ἀσήρ· αὕτη προβεβηκυῖα ἐν ἡμέραις πολλαῖς, ζήσασα ἔτη μετὰ ἀνδρὸς ἑπτὰ, ἀπὸ τῆς παρθενίας αὐτῆς, καὶ αὕτη χήρα ὡς ἐτῶν ὀγδοήκοντα τεσσάρων, ἢ οὐκ ἀφίστατο ἀπὸ τοῦ Ἱεροῦ νηστείας καὶ δεήσεσι λατρεύουσα νύκτα καὶ ἡμέραν· καὶ αὕτη ἐν αὐτῇ τῇ ὥρᾳ ἐπιστάσα ἀνθωμολογεῖτο τῷ Κυρίῳ, καὶ ἐλάλει περὶ αὐτοῦ, πᾶσι τοῖς προσδεχομένοις λύτρωσιν ἐν Ἱερουσαλὴμ. Καὶ ὡς ἐτέλεσαν ἅπαντα τὰ κατὰ τὸν νόμον Κυρίου, ὑπέστρεψαν εἰς τὴν Γαλιλαίαν, εἰς τὴν πόλιν ἑαυτῶν Ναζαρέτ. Τὸ δὲ παιδίον ἠύξανε, καὶ ἐκραταιοῦτο πνεύματι, πληρούμενον σοφίας, καὶ χάρις Θεοῦ ἦν ἐπ' αὐτό.

καὶ τίς καρδιές πολλῶν ἀνθρώπων σήμερα. Δέν βλέπουν τὴν παρουσία του στὴ ζωὴ τῆς Ἐκκλησίας, στὸν τρόπο τῆς ἀγιότητας, στὴ χαρὰ πού ἡ πίστη φέρνει καὶ μεταφέρουν τὴν ἄρνησή τους.

Μαρτύριο πού ἐμπεριέχει τὴ χαρὰ

Τὸ δεύτερο ὅτι δέν μᾶς ἔταξε κάποια ἐξουσία. Μαρτύριο ἦταν καὶ εἶναι ὁ δρόμος στὸν ὁποῖο καθούμαστε νά προχωρήσουμε, ἂν τὸν ἀποδεχθῶμε. Μαρτύριο ἀπὸ τίς ἐπιθέσεις τῶν λογισμῶν τῆς ἀμφιβολίας. Ἀπὸ τὸ μίσος τῶν ἀνθρώπων πρὸς ἐκεῖνον, ἐξαιτίας τοῦ πονηροῦ, καὶ ἀπὸ τὴ μεταφορὰ αὐτοῦ τοῦ μίσους καὶ πρὸς ἐμᾶς. Ἀπὸ τὴ δυσκολία τοῦ ἑαυτοῦ μας νά ἐπιλέξει τὸν δρόμο τῆς συγχώρεσης, τοῦ μὴ καταλογισμοῦ καὶ τῆς μὴ ἀπόρριψης τῶν ἄλλων. Ἀπὸ τίς ἐπιθέσεις τοῦ θανάτου πού μᾶς κάνουν νά ἀναρωτιόμαστε

Μετάφραση τῆς Εὐαγγελικῆς περικοπῆς

Καί ὅταν συμπληρώθησαν αἱ ἡμέραι τοῦ καθαρισμοῦ, σύμφωνα πρὸς τὸν Μωσαϊκὸν νόμον, τὸν ἔφεραν εἰς τὰ Ἱεροσόλυμα, διὰ νὰ τὸν παρουσιάσουν εἰς τὸν Κύριον –ὅπως εἶναι γραμμένον εἰς τὸν νόμον τοῦ Κυρίου, ὅτι κάθε ἄρσενικὸν πού ἀνοίγει μήτραν, πρέπει νὰ θεωρηθῆ ὡς ἀφιερωμένον εἰς τὸν Κύριον– καί νὰ προσφέρουν θυσίαν, σύμφωνα πρὸς ἐκεῖνο πού λέγει ὁ νόμος τοῦ Κυρίου: Ἐνα ζεῦγος τρυγόνια ἢ δύο μικρά περιστέρια. Ὑπῆρχε εἰς τὰ Ἱεροσόλυμα ἄνθρωπος πού ὠνομάζετο Συμεών, καί ὁ ἄνθρωπος αὐτός ἦτο δίκαιος καί εὐλαβὴς καί ἐπερίμενε τὴν παρηγορίαν τοῦ Ἰσραὴλ καί Πνεῦμα Ἅγιον ἦτο ἐπάνω του. Καί τοῦ εἶχε προφητευθῆ ἀπὸ τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον ὅτι δέν θά ἰδῆ θάνατον πρὶν ἰδῆ τὸν Χριστὸν τοῦ Κυρίου. Καί ἤλθε κατ' ἐμπνευσιν τοῦ Πνεύματος εἰς τὸν ναόν. Καί ὅταν οἱ γονεῖς ἔφεραν τὸ παιδί Ἰησοῦν διὰ νὰ ἐκτελέσουν δι' αὐτὸν τὰ ἔθιμα τοῦ νόμου, αὐτὸς τότε τὸ ἐδέχθηκε σπὴν ἀγκαλιά του καί εὐλόγησε τὸν Θεόν καί εἶπε, «Τώρα ἀπολύεις, Δέσποτα, τὸν δουλὸν σου ἐν εἰρήνῃ σύμφωνα μὲ τὸν λόγον σου, διότι εἶδα μὲ τὰ μάτια μου τὴν σωτηρίαν σου πού ἐτοίμασες δι' ὅλους τοὺς λαούς, ἕνα φῶς πού θά εἶναι ἀποκάλυψις διὰ τοὺς ἔθνικους καί δόξα διὰ τὸν λαόν σου τὸν Ἰσραὴλ». Καί ἐθαύμαζαν ὁ Ἰωσήφ καί ἡ μητέρα του γιὰ ὅσα ἐλέγοντο γι' αὐτόν. Καί ὁ Συμεὼν τοὺς εὐλόγησε καί εἶπε εἰς τὴν Μαριάμ, τὴν μητέρα του, «Αὐτὸς εἶναι προωρισμένος διὰ τὴν πώσιν καί ἀνύψωσιν πολλῶν μεταξύ τοῦ Ἰσραὴλ καί ὡς σημεῖον διὰ τὸ ὁποῖον θά ὑπάρχη ἀντιλογία, διὰ νὰ φανερωθοῦν αἱ σκέψεις πολλῶν καρδιῶν, καί τὴν ἰδικὴν σου ψυχὴν ἐπίσης θά διαπεράσῃ ρομφαία». Ἐκεῖ ἦτο κάποια προφῆτις Ἄννα, θυγατέρα τοῦ Φανουὴλ, ἀπὸ τὴν φυλὴν τοῦ Ἀσῆρ. Ἦτο πολὺ προχωρημένης ἡλικίας, καί εἶχε ζήσει ἐπτὰ χρόνια μὲ τὸν ἄνδρα της μετὰ τὸν γάμον της καί κατόπιν ὡς χήρα μέχρις ἡλικίας ὀγδόντα τεσσάρων ἐτῶν. Δέν ἀπεμακρύνετο ἀπὸ τὸν ναόν ἀλλὰ ἐλάτρευε τὸν Θεόν μὲ νηστείας καί προσευχὰς νύχτα καί ἡμέραν. Κατ' ἐκείνην ἀκριβῶς τὴν ὥραν παρουσιάσθη καί δοξολογοῦσε τὸν Θεόν καί μιλοῦσε διὰ τὸ παιδί εἰς ὅλους, ὅσοι ἀνέμεναν λύτρωσιν τῆς Ἱερουσαλήμ. Καί ὅταν ἔκαναν ὅλα, ὅσα ὥριζε ὁ νόμος τοῦ Κυρίου, ἐγύρισαν εἰς τὴν Γαλιλαίαν, εἰς τὴν πόλιν τους Ναζαρέτ. Τὸ δὲ παιδί ἐμεγάλωνε καί ἐδυνάμωνε κατὰ τὸ πνεῦμα ἐπειδὴ ἐγένιζε ἀπὸ σοφίαν καί ἡ χάρις τοῦ Θεοῦ ἦτο ἐπάνω του.

(*Ἐκ τῆς μεταφράσεως τῆς Καινῆς Διαθήκης τῶν ἀειμνήστων καθηγ. Β. Βέλλα, Ἀρχιμ. Εὐ. Ἀντωνιάδου, Ἀμ. Αἰλιβιζάτου, Γερ. Κονιδάρη, Ἐκδ. ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ*).

«ποῦ εἶναι ὁ Θεός;». Ἀπὸ τίς ἀγωνίες πού μᾶς προσθέτουν οἱ βιοτικές μέριμνες καί ἡ διάσπαση ἀπὸ τὸν χρόνον. Ἀπὸ τίς ἐπιθέσεις τῶν ἰσχυρῶν τοῦ κόσμου. Εἶναι μαρτύριο μοναχικότητας σὲ μιά ἐποχὴ πού δέν θέλει Θεό. Ὅμως αὐτὸ τὸ μαρτύριο ἐμπεριέχει τὴν χαρὰ τῆς δικῆς του συμπαράστασης. Τῆς δικῆς του φώτισης. Τῆς δικῆς του παρουσίας, πού μᾶς δίνει τὴν δυνατότητα νὰ ἀντέχουμε. Ἀρκεῖ νὰ τὸν ζητοῦμε καί νὰ τὸν ἐμπιστευόμαστε.

2 Φεβρουαρίου 2020: ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΗΣ ΥΠΑΠΑΝΤΗΣ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ
ΚΑΙ ΘΕΟΥ ΚΑΙ ΣΩΤΗΡΟΣ ΗΜΩΝ ΙΗΣΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ

Ἦχος: πλ. δ΄ – Ἑωθινόν: — – Ἀπόστολος: Ἑβρ. ζ΄ 7-17 – Εὐαγγέλιον: Λκ. β΄ 22-40.

Η ΕΠΟΜΕΝΗ ΚΥΡΙΑΚΗ: 9 Φεβρουαρίου, Τελώνου καί Φαρισαίου.

Ἀπόστολος: Β΄ Τιμ. γ΄ 10-15 – Εὐαγγέλιον: Λκ. ιη΄ 10-14.

Ἡ ἀποθέωση τοῦ «ἐγώ»

Τό τρίτο ὅτι «ἐχθροί τοῦ ἀνθρώπου οἱ οἰκιακοί αὐτοῦ» (Ματθ. 10,36). Ἡ ἀδυναμία πολλῆς φορές, τόσο ἡ δική μας ὅσο καί τῶν ἄλλων χριστιανῶν, νά κατανοήσουμε ὁ ἕνας τόν ἄλλο. Νά συμπαρασταθοῦμε. Νά ἔχουμε κοινή πορεία. Νά προσανατολίσουμε τή ζωή στόν Χριστό καί στήν ἀγάπην. Βλέπουμε ὁ καθένας τόν ἑαυτό του νά σκέπτεται διαφορετικά. Νά μήν εἶναι σέ θέση νά ἀκούσει τόν ἀδελφό του. Νά ἐνδιαφέρεται μόνο γιά τά δικά του, χωρίς νά εἶναι σέ θέση ἢ νά θεῖ νά μοιρασεῖ μέ τόν ἄλλο ὅ,τι τόν βαραίνει, ἀλλῆ καί τήν ἴδια στιγμή νά φορτωθεῖ λίγο ἀπό τό φορτίο πού βαραίνει τοὺς ἄλλους. Γιατί, ἐδῶ βρίσκεται καί τό κέντρο τῆς ἁμαρτίας. Στό νά μεριμνοῦμε μόνο γιά τό «ἐγώ». Κι αὐτή ἡ μέριμνα μᾶς γεμίζει πάθη, κακίες καί ἀπογοήτευση. Γιατί ξεκινᾶμε ἀπό τοὺς ἄλλους καί δέν βλέπουμε τή δική μας πτώση.

Ὁ Χριστός τῆς Ἐκκλησίας, ῥοιπόν, γιά τόν καθέναν μας ἀποτελεῖ μιᾶ πρόκληση. ~ Ἀς τόν ἀναζητοῦμε!

π. Θ. Μ.

Ἀπό τίς ἐκδόσεις τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας

ΕΡΓΑ ΑΓΙΩΝ ΠΑΤΕΡΩΝ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΚΑΙ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΩΝ ΣΥΓΓΡΑΦΕΩΝ

στή βραβευμένη ἀπό τήν Ἀκαδημία Ἀθηνῶν πατερική σειρά
ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΕΛΛΗΝΩΝ ΠΑΤΕΡΩΝ ΚΑΙ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΩΝ ΣΥΓΓΡΑΦΕΩΝ,
τόμοι 1 ἕως 98. (Ἡ σειρά συνεχίζεται)

ΟΜΙΛΙΑ ΤΗΣ «ΦΩΝΗΣ ΚΥΡΙΟΥ»: Κάθε Σάββατο καί ὥρα 6.00 μ.μ. γίνεται τό κήρυγμα τῆς «Φωνῆς Κυρίου», στόν Ἱ. Ναό Ἁγίας Εἰρήνης (ὁδ. Αἰόλου) Ἀθήνα. Προηγείται ἡ Ἀκολουθία τοῦ Ἑσπερινοῦ, στίς ὁποῖα περιστασιακῶς θά χοροστατεῖ ὁ Μακ. Ἀρχιεπίσκοπος καί θά ὀμιλεῖ.

«ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ», ἐβδομαδιαῖο φύλλο ὀρθοδόξου πίστεως καί ζωῆς τῆς «Ἀποστολικῆς Διακονίας» τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος. Ἱεραίου 1, 115 21 Ἀθήνα. Ἐκδόσις - Διευθυντής: Μητροπολίτης Φαναρίου Ἀγαθάγγελος. Σύνταξη, τηλ. 210.7272.331. Διευκρίαιωση, τηλ. 210.7272.388. Ὑπό τῶν ἱερῶν αἰῶν διανέμεται δωρεάν. Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας.

Ἡ «ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ» σ΄ ὅλο τόν κόσμο μέσω Διαδικτύου: www.apostoliki-diakonia.gr

---